

HOOFDSTUK ZESTIEN

IN HET REINE KOMEN MET DUISTERNIS

Heru heeft uitgelegd dat deze Schepping nooit is ontworpen om negativiteit of kwaad van welke aard dan ook te bevatten. Wij zijn ook niet geschapen om met dit fenomeen om te gaan. Daarom hebben wij mensen het nog steeds moeilijk om duisternis te begrijpen of zelfs maar te geloven dat het echt bestaat, ondanks massaal en voortdurend bewijs van het tegendeel. Filosofen en religieuze leraren hebben door de geschiedenis heen geworsteld met het probleem van het kwaad. In dit hoofdstuk bespreekt Heru de verschillende manieren waarop we de aanwezigheid van duisternis in onze wereld hebben proberen te begrijpen en illustreert daarmee onze ware aard.

Het is belangrijk om te begrijpen dat hoewel de geloofssystemen en rationalisaties die hieronder worden beschreven over het algemeen onjuist zijn, we deze illusies echt nodig hebben gehad om hoop te houden in de donkere tijden waar we doorheen zijn gegaan. Als we op enig moment voorafgaand aan het heden de realiteit van de situatie hadden gezien, zouden de meesten van ons tot wanhoop zijn vervallen. Nu er hulp is, kunnen we de waarheid onder ogen zien en deze illusies van ons af laten glijden.

DEEL I - DE DUISTERNIS RATIONALISEREN

Heru, sinds onze discussies over duisternis en het overwicht ervan in ons universum, heb ik me afgevraagd op welke manieren mensen hebben geprobeerd in het reine te komen met de aanwezigheid van negativiteit of duisternis. Ik zou graag jullie reacties hierop willen horen.

Ja, dit is een heel belangrijk onderwerp.

Sommige metafysici zouden zeggen dat de uitdaging en het doel van deze Schepping was om duisternis te ontmoeten. Zit hier enige waarheid in?

(Met passie:) Deze Schepping is een uitdrukking van liefde, een uitdrukking van schoonheid, een uitdrukking van harmonie. Het doel ervan heeft niets te maken met duisternis.

Een veel voorkomende rationalisatie is dat alles liefde en licht is. Dit standpunt beweert dat duisternis een illusie is.

Het zou mooi zijn als dat zo was, maar dat is duidelijk niet zo. Er zijn duistere krachten aan het werk. Als deze zogenaamde "illusoire" duisternis op de een of andere manier in het weefsel van de Schepping zou zijn ingebouwd, wat zou dat dan betekenen? Het zou betekenen dat de Schepper of de Goden die dit universum hebben geschapen verschrikkelijk werk hebben geleverd. Want het leven op deze planeet is vol ellende. En als dat de bedoeling was van de Schepper van deze plek, dan zou ik zeggen dat die persoon ontslagen zou moeten worden.

Natuurlijk zijn veel mensen juist daarom heel boos op God. Ze hebben het gevoel dat God deze wereld geschapen heeft om vol lijden te zijn. Ik vond het verhelderend toen je zei dat het doel van deze Schepping niets te maken had met duisternis.

Correct. En in de opgetekende geschiedenis zijn jullie herinneringen zodanig onderdrukt dat jullie geen herinneringen hebben aan het leven voor de val of de invasie, of welke woorden jullie ook willen gebruiken.

Als mensen zeggen dat duisternis niet bestaat, dan denk ik dat ze zeggen dat het alleen aan de oppervlakte is, iets dat niet echt echt is; en als men verder doordringt dan de schijn, dan blijkt duisternis een illusie te zijn.

Een factor hierbij is dat wanneer een wezen zelfs maar een gedeeltelijke verlichting heeft - waarbij ze een ervaring hebben van de goedheid in alles, de eenheid van alle wezens, de God in het zelf en de God in alles - er het besef is dat dit de waarheid is. En ja, het is werkelijker dan wat mensen ervaren op het derde dimensionale niveau in de dagelijkse wereld, veel werkelijker. Zo zou het tot iemand doordringen dat wat hij ervaart aan disharmonie niet echt is; en dus zit er waarheid in die verklaring. Maar het doen van die uitspraak en geloven in die filosofie zal niets doen om het lijden van de wezens in dit universum of dit deel van de Schepping te verminderen.

Dus ja, iemand kan een verwonding oplopen, in meditatie gaan en in staat zijn om die pijn te overstijgen en in een ervaring van eenheid met God te gaan. Dan kunnen ze zeggen: mijn pijn is niet echt, mijn lijden is niet echt. Maar is die verwonding genezen? Tenzij een wezen dan in een staat van snelle genezing komt, wat een wonder genoemd zou worden, zal de verwonding blijven bestaan tot de tijd dat het lichaam het al dan niet geneest, door de natuurlijke loop der dingen.

Ik denk dat een deel van wat er wordt gezegd is dat wat er gebeurt in de derde dimensie niet echt is.

Dat zou gebeuren wanneer een wezen zich meer identificeert met een vierde of vijfde dimensionaal niveau van zijn zelf, de heiligheid van de derde dimensie ontkennt en zegt: "Ik identificeer me meer met de vijfde dimensie, daarom heb ik de derde dimensie niet nodig." Dat is een schisma dat door religie in stand wordt gehouden om het lijden in de derde dimensie te bestendigen. *[Het is ook waar dat in de gevallen universa de derde dimensie vreselijk dicht is geworden en niet zo prettig].* Waar, en deze factoren werken hand in hand. Ontkenning van het vlees, ontkenning van seksualiteit, ontkenning van de heiligheid van de tempel die het lichaam van de derde dimensie moest zijn - dit alles heeft rechtvaardigingen gecreëerd om het lijden in de derde dimensie niet te verlichten.

Blijkbaar herkende zelfs de Eerste Schepper de realiteit van de duisternis niet totdat het bijna te laat was.

Ja, nou, wat is duisternis? Je kunt er niet op slaan met een hamer. Je kunt het niet in je handen oppakken als een kluit aarde. Je kunt het niet drinken als een beker water. Het is een ongrijpbare substantie, veranderlijk van aard. Het wordt gekarakteriseerd als een gebrek aan licht en je zou kunnen zeggen dat dat deel uitmaakt van zijn aard, maar dat is niet wat het is. Het is iets, maar tegelijkertijd ook weer niet. Dus omdat het niet gedefinieerd kan worden, omdat het niet bevat kan worden en omdat het niet direct waargenomen kan worden, is het gemakkelijk voor mensen om te ontkennen dat het bestaat. Wat je werkelijk ziet in deze wereld zijn de effecten van duisternis. Je ziet de duisternis zelf niet - je kunt haar niet zien. Het is niet waarneembaar voor jou. Ik zou zeggen dat niemand, zelfs niet de Eerste Schepper, ikzelf, echt begrijpt wat duisternis is, omdat het niet behoort tot wat wij zijn.

Een uitvloeisel van het idee dat duisternis illusoir is, is dat alles waar we ons op richten toeneemt. Daarom moeten we ons alleen richten op licht en alles wat positief en mooi is.

Ik zou dat omschrijven als een Pollyanna-filosofie. Het is waar dat waar je je op concentreert toeneemt in je leven en je trekt dat naar je toe. Als je te obsessief met duisternis bezig zou zijn, zou je erdoor opgeslokt kunnen worden, dus er zit een kern van waarheid in dat idee. En ja, het is belangrijk om je op licht te richten. Maar het is ook belangrijk om realistisch te zijn in het uitpluizen en waarnemen van wat propaganda is en wat waarheid.

Nog een rationalisatie die mensen gebruiken over de duisternis is om te zeggen dat dit allemaal een groot toneelstuk is en dat iedereen een rol speelt. Vanuit dit perspectief wordt gezegd dat de slechteriken goed werk hebben geleverd door de slechteriken te spelen en dat de helden goed werk hebben geleverd door de goeden te spelen. Als het allemaal voorbij is, zal iedereen zijn masker laten vallen, hartelijk lachen en naar huis gaan. Kun je hier commentaar op geven?

Wat een subtiele rationalisatie! Was het maar waar. En toch is het goed dat het niet waar is. Want als dit werkelijk de manier was waarop dit universum en deze Schepping ontworpen zijn om te functioneren, wat zou het dan een ellendige Schepping zijn. Het zou betekenen dat de Schepper een Schepping van conflicten heeft gemaakt en dat is gewoon niet waar. Het zou Hiroshima rechtvaardigen. Het zou al het lijden van de Burgeroorlog rechtvaardigen. Het zou de concentratiekampen en de hongersnood van miljoenen in Afrika rechtvaardigen. Het zou de plagen van de Middeleeuwen rechtvaardigen, de genocide op de Amerikaanse Indianen; dat alles. Nee. Niets daarvan is gerechtvaardigd en deze Schepping is niet voor dat doel geschapen.

Het is echt een of/of scenario. Of deze Schepping werd ontworpen om een uitdrukking van liefde, licht, creativiteit en harmonie te zijn, of zij werd gecreëerd om een uitdrukking van conflict en oorlog te zijn. Er is werkelijk geen middenweg. Dus je hebt een religieuze gedachte die gelooft in de heerschappij van de mens en dat de Schepping een bron is die gebruikt kan worden zoals de mens dat wil, een soort filosofie uit het Oude Testament. En wie is daarmee gediend? Het dient diegenen die er baat bij hebben om de aarde, een van de meest complexe manifestaties van de liefde van de Schepper die ooit heeft bestaan, uit te buiten, te plunderen en te stelen en haar te reduceren tot niet meer dan haar elementen. Het zou hetzelfde zijn als een schilderij van Van Gogh nemen en het omsmelten voor de kleine hoeveelheden cadmium en lood die in de verf zitten. Het zou hetzelfde zijn als deze elementen eruit halen en zeggen dat dit schilderij niets meer waard is dan de tien cent aan elementaire mineralen die het bevat, terwijl in feite elk schilderij van Van Gogh als een onbetaalbaar meesterwerk wordt beschouwd.

Daarom, als je kijkt naar de complexiteit, de onbeschrijfelijke schoonheid van deze Schepping en deze planeet, zouden degenen die het willen uitbuiten het terugbrengen tot zijn tien cent goud en zilver en zuurstof enzovoort. En de rationalisatie dat de strijd tussen goed en kwaad slechts een toneelstukje is, is een puur rookgordijn om de mensheid af te leiden van het inzicht dat er hier uitbuiters zijn die niets meer van hen willen dan de gouden vullingen uit hun tanden, bij wijze van spreken. *[Al deze rationalisaties zijn verschillende manieren om hetzelfde te zeggen, namelijk dat de duisternis niet echt is, dus besteed er geen aandacht aan].* Precies. Waardoor de duisternis steeds verder kan doordringen in de Schepping.

Men gelooft ook dat duisternis alleen bestaat op de lagere of dichtere niveaus van het universum. We weten dat het zich eigenlijk uitstrekt tot aan de elfde dimensie. Is duisternis meer aanwezig in de lagere dimensies?

Nee. Zo boven, zo beneden.

Ik heb gemerkt dat naarmate ik meer onthuld raakte, ik steeds meer zag hoe slecht de dingen zijn in ons universum. Toch lijken mensen die een BDE [bijna dood ervaring] hebben, onthuld te worden als ze het lichaam laten vallen, en hun ervaringen zijn het tegenovergestelde. Gaan BDE'ers naar beschermde rijken waar ze niet het hele plaatje zien?

Afhankelijk van wie ze zijn, kan dat. Er zijn mensen die zeer angstaanjagende BDE's hebben. De schaamte die ze voelen bij het zien van zoveel duisternis zou ervoor zorgen dat ze niet graag delen. Een meer geëvolueerde ziel zou naar lichte rijken gaan, maar over het algemeen nog steeds niet het hele plaatje zien.

Sommige mensen proberen de mate van lijden die we op deze planeet hebben te rationaliseren door te zeggen dat het karmisch is. Een hoog percentage van de mensen op Aarde wordt geboren in vreselijke omstandigheden en heeft vaak weinig hoop om hun leven te verbeteren. Dit wordt gerechtvaardigd door de uitspraak dat het een kwestie van karma is.

Nee, zo is het niet. Het is meer dat deze Aarde gevangen zit in een gevangenis die ze niet zelf heeft gemaakt, en de wezens die hier zijn zitten ook gevangen in vreselijke omstandigheden. Sommigen zijn hier vrijwillig gekomen en sommigen zijn hierheen gesleept. Eigenlijk zijn de wezens met het slechtste karma waarschijnlijk degenen die het rijkst zijn en de meeste controle hebben. *[En op de een of andere manier ontsnappen ze aan hun karma?]* We zullen zien. Ze denken van wel.

Ik vraag me af hoe het zit met het concept van de erfzonde. In een disfunctioneel gezin, waar de kinderen worden misbruikt, gaan ze geloven dat het hun schuld is. Zou u willen spreken over het concept van de erfzonde en gelooft u dat dezelfde soort psychologische omkering hier van toepassing is, waar we de schuld op ons hebben genomen voor de dingen die ons zijn aangedaan?

Ik zou zeggen dat dat slechts een deel van het probleem is, maar ik ben het wel eens met je analyse ervan. Wat er eigenlijk is gebeurd, is dat de duisternis dat soort emoties heeft gebruikt als een centraal sturend kenmerk van hun filosofie. Dit is niet alleen te zien in het christendom, maar ook in het hindoeïsme en de manier waarop karma in dat systeem wordt gebruikt. De schuld voor de duisternis wordt in elk individu gelegd en dwingt hen om de last te dragen - in zekere zin dwingt het karma elk wezen. Zo wordt elk wezen in dit gevallen deel van de Schepping geketend door de duisternis, vastgeketend aan de duisternis op een manier die zeer moeilijk te ontsnappen is, hetzij individueel of collectief.

Er zijn veel programma's ontworpen om de mensheid geketend te houden. Eén daarvan is een collectief implantaat dat de collectieve samenleving ervan weerhoudt om anderen te laten slagen in bevrijding of in een goede levensstijl. Ik weet zeker dat je veel voorbeelden van dit soort dingen kunt vinden. Er zijn heel veel pogingen om een wezen dat bevrijding wil vinden af te breken. En de erfzonde in het bijzonder - ja, dat is een van de beste ideeën voor slavernij die de christelijke kerk heeft bedacht.

Wat bedoel je met "karma opdringen aan elk wezen"?

Ik geloof dat ik dit al eens eerder heb gezegd. Het is bijna alsof je een pil inneemt wanneer je in een duister universum komt of gecreëerd wordt. Er is een onmiddellijke invasie van het duister en er is niets geweest dat dit kon voorkomen. Dat duistere virus, om een analogie te gebruiken, wordt in elk wezen ingebracht. En de mate waarin het daar wortel schiet

en bloeit is de omvang van het karma waarmee elk wezen wordt opgezaaid. *[In wezen raakt elk wezen verbonden met het hele duistere systeem.]* Ja, en dat is deels de reden waarom het nodig was om met een aanval te komen die zowel microkosmisch als macrokosmisch was. *[Is er karma in de lichte universa?] Nee.*

Een andere verklaring die de duisternis probeert te verklaren heeft betrekking op wat het goddelijke plan wordt genoemd. Er wordt gezegd dat er een goddelijk plan is en dat niets buiten dit plan om gebeurt. Als dit waar is, moet alles dus binnen dat plan en doel gebeuren en is alles perfect omdat het met een reden gebeurt.

Dat staat in je blauwdruk omdat het waar was op het moment dat je blauwdruk werd gemaakt. Maar sinds die tijd zijn de omstandigheden veranderd. Toch is dat geloof in elk atoom en elke molecuul van het leven ingebakken. Het is eigenlijk meer dan een geloof en het is heel sterk in iedereen. *[Dit is heel verhelderend.]* Het verklaart veel, nietwaar?

Er wordt ook gezegd dat, als geïndividualiseerde wezens, ons mandaat was om te ervaren - om alles te ervaren. Omdat "alles" duisternis en afscheiding van God omvat, kozen we er daarom voor om die dingen ook te ervaren.

Dit is vergelijkbaar met het geloof dat alles in goddelijke orde is, in die zin dat het mandaat of de impuls om te ervaren ook in het hele leven is ingebakken. Afscheiding van God is echter niet in het leven ingebakken. Dat is niet ingebakken en dat is gecreëerd door de invasie. Een ziel komt dit universum binnen, dat duister is. En in hun blauwdruk staat het verlangen geschreven om alles te ervaren. Wanneer de ervaring besmet is, vermindert dat verlangen niet. Met andere woorden, de ziel wil nog steeds alles ervaren. Wat het ervaart is duisternis en afscheiding, maar er is geen mogelijkheid om het verlangen naar ervaring uit te schakelen. Dus in zekere zin begint een wezen lukraak alles op te zuigen.

De overtuigingen die ons zijn ingeprent - bijvoorbeeld dat er een goddelijk plan is - welk doel diende dat geloof aanvankelijk?

Het maakt deel uit van de eeuwige verbondenheid die de hele schepping heeft met de Eerste Schepper. Wat de duisternis heeft gedaan, is in wezen die verbinding verbreken of ondermijnen. *[Dient dit geloof nu nog enig doel?]* Als een wezen zich opnieuw met de Schepper verbindt, ja, dat doet het.

Sommige leraren zeggen dat de lichte en duistere broederschappen samenwerken in de zin dat het licht altijd probeert om dingen vooruit te helpen in de richting van evolutie, terwijl het duister dingen tegenhoudt; en het uiteindelijke resultaat is dat dingen op het juiste moment gebeuren.

Ben je het hiermee eens, of vind je het een soort Pollyanna rechtvaardiging?

Een Pollyanna rechtvaardiging zou mijn perspectief erop zijn, maar dat zou niet ieders perspectief zijn. Er zijn mensen die het idee onderschrijven dat het donker er moet zijn om het licht in evenwicht te houden. Zij stellen het donker gelijk aan yin, dat het yang in evenwicht moet brengen, en dat is niet hetzelfde.

Uit mijn eigen herinneringen aan de lichtuniversums zou ik zeggen dat het licht het prima doet zonder het donker.

Licht doet het prima zonder. De duistere krachten hebben hun acties gerationaliseerd door te zeggen dat ze deel uitmaken van de yin, bij wijze van spreken, en dat de yin noodzakelijk is. Maar het opleggen van iemands wil aan een ander wezen is nooit nodig, buiten de parameters die we hebben besproken.

Is er een voordeel aan het leven en evolueren in de gevallen universa? Wordt men sterker? Sneller evolueren?

Ik zie niet in hoe. [*De uitdagingen zijn intenser.*] Dat is waar. Maar als je een boom op zijn stam slaat, hem van water berooft en een paar takken afrukt en open wonden achterlaat, wordt de boom daar dan sterker van? Misschien is het littekenweefsel op de bast op dat punt sterker en dikker en vereelt het, maar neemt de algehele gezondheid van de boom daardoor toe? Ik zou zeggen van niet.

DEEL II -REALITEIT EN VERLICHTING

Ik heb gemerkt dat mensen die beweren verlicht te zijn, zeggen dat alles één is, dat er echt geen kwaad of duisternis is, dat alles perfect is, dat alles met een reden gebeurt en binnen het goddelijke plan valt, enzovoort. Het lijkt erop dat deze mensen in dit opzicht misleid zijn, maar toch lijkt het er ook op dat ze meer ontwaakt en verlicht zijn dan iemand als ik. Hoe kun je dit verklaren?

Dat is een goede vraag. Wat deze mensen hebben gedaan is dat ze hun oorspronkelijke blauwdruk hebben geactiveerd. Daarom zitten ze binnen hun oorspronkelijke blauwdruk en hebben ze genoeg krachtveld gegenereerd dat de vervuiling die in dit gevallen universum aanwezig is hun bewustzijn niet beïnvloedt. Voor hen hebben ze, in meer of mindere mate, die realiteit gecreëerd. En het is krachtig om dat te doen; het is bewonderenswaardig dat ze daartoe in staat zijn. Ze zijn in staat naar zich toe te trekken wat ze nodig hebben. In de mate dat hun invloedssfeer

draagt, zijn ze in staat om een ruimte om zich heen te creëren waarin die werkelijkheid zich manifesteert. Voor sommige mensen eindigt die invloedssfeer ongeveer zo ver als hun handen kunnen reiken [gebaart met uitgestrekte handen]. Voor sommigen die meer macht hebben, strekt het zich uit tot in een gemeenschap of iets dergelijks. In de situatie van je vrienden bij Circle of Light [een gemeenschap in AR] zou het een iets grotere bol zijn en de mogelijkheid hebben om anderen erin te trekken en hen genoeg te transformeren zodat ze die ruimte ook kunnen vasthouden. Het zou tot op zekere hoogte op zichzelf kunnen bouwen, hoewel dat zijn beperkingen zou hebben.

En vanaf die plek kunnen ze blijkbaar geen duisternis zien?

Juist. *[Dus in zekere zin hebben ze gelijk en in zekere zin hebben ze ongelijk?]* Ja. Ze hebben een luchtbel van niet gecorrumpeerde realiteit gecreëerd en binnen die realiteit hebben ze gelijk. Het zal interessant zijn, want als de duisternis optrekt, zal er een grote uitbreiding en verbinding van die bubbels zijn.

Is het mogelijk voor iemand om een leven van non-dualiteit te leiden in een gevallen universum en toch de realiteit van duisternis te herkennen of te erkennen?

Het is zeldzaam, maar het is gebeurd. *[De meeste mensen gaan ofwel in een non-duale staat en kunnen niet langer duisternis zien, zelfs wanneer het overal om hen heen bestaat; of ze blijven in een duale staat, in welk geval ze duisternis kunnen zien].* Ja.

Als mensen die verlicht zijn niet langer in staat zijn om duisternis te zien, dan moet dit een aantal zeer verwarrende situaties hebben gecreëerd voor de mensheid in het algemeen. Het merendeel van de geschriften en ook het I AM-onderricht van St. Germain stellen dat alles Eén is, dat duisternis een illusie is, enzovoort. Deze leringen worden echter gelezen door mensen die zich niet in de ontwaakte staat bevinden en geen "bel" van die werkelijkheid om zich heen hebben gecreëerd. Ik zal een paar punten noemen die me te binnen schieten.

Ten eerste zouden geschriften en spirituele leringen onrealistisch en ongegrond lijken te zijn en dat zou tot op zekere hoogte gerechtvaardigd zijn, omdat de geschriften een andere werkelijkheid zouden beschrijven dan die de meeste mensen ervaren.

Ja, en anders dan wat toegankelijk is voor de meeste mensen. En dat kun je misschien in de verleden tijd zetten, want het wordt steeds toegankelijker.

Ik zou ook denken dat mensen erg gefrustreerd raken als ze proberen de werkelijkheid te ervaren die in de Schriften wordt beschreven, omdat dat niet hun werkelijkheid is.

Ja, ze zouden erg gefrustreerd zijn. Dit is in feite gebruikt door de duistere krachten om de zelfhaat, het gebrek aan geloof in God, schuld en schaamte, zelfhaat en het gevoel van afgescheidenheid bij mensen te vergroten.

Ten tweede heb ik gemerkt dat mensen die in ontwaakte staat zijn, proberen te beschrijven hoe het is. Vervolgens proberen anderen die niet ontwaakt zijn deze ervaringen na te bootsen, in de hoop dat dit ertoe zal leiden dat ze ontwaakt raken. Als iemand die niet ontwaakt is echter probeert te doen alsof er geen duisternis is, kan dit leiden tot ongepaste handelingen en keuzes.

Ja, ik denk dat dit een nauwkeurige verklaring is.

Veel spirituele leraren, waaronder enkele meesters, zeggen dat onze gedachten onze werkelijkheid creëren - punt uit. Het lijkt mij dat onze werkelijkheid gecreëerd wordt door een aantal factoren, waarvan onze gedachten er zeker één zijn. Maar ik heb het gevoel dat ze ook gecreëerd en beïnvloed wordt door andere dingen, zoals de volgende: Onze emoties. Onze zielsintentie, passie en missie. Ons karma. Onze omgeving, die alles omvat van onze buurt tot de planeet en het universum waarin we leven. De wezens waarmee we omgaan. En ga zo maar door. Kun je jouw perspectief hierop geven?

In de goddelijke geest zouden al die aspecten die je schetste deel uitmaken van de goddelijke gedachte. Daarom is het vanuit een hoger dimensionaal perspectief waar dat gedachte de werkelijkheid creëert. Ik zou hier echter twee dingen willen zeggen. Eén, je bent in een besmet universum, dus de natuurlijke progressie van de hogere denkgeest naar manifestatie is verbroken, verstoord.

De tweede is dat voor mensen in de gevallen staat, zoals jij op dit moment bent, de denkgeest een zeer geïsoleerd en beperkt stuk is, losgekoppeld van de hogere denkgeest. Ongevallen mensen zouden in staat zijn om de hogere gedachtevormen te bevatten, die al die eigenschappen zouden bevatten die jij opnoemde, inclusief karma, omgeving en dat alles. Maar in een gevallen mens is de denkgeest veel kleiner. Hij is vernauwd, losgekoppeld en heeft niet de eigenschappen om veel meer te kunnen bevatten dan overlevingsvaardigheden.

Dus voor een gevallen mens, creëert gedachte realiteit?

Op beperkte schaal. Het zou de gedachten beperken tot de overlevingsmodus en de acties beperken tot de overlevingsmodus. Dus in zekere zin, ja. Maar wat er uiteindelijk gebeurt, is dat gevallen mensen zo machteloos worden dat ze het slachtoffer worden van hun omgeving, alsof ze in een orkaan worden rondgeslingerd. En dat komt omdat ze zo losgekoppeld zijn van de grotere geest. Daarom lijkt veel van wat er

gebeurt op toevallige ongelukken. Dat is voor hen hun leven. Hun leven is voor hen niets meer dan een willekeurige reeks ongelukken.

Zou een lichtwerker zoals Karen of ikzelf als een gevallen mens worden beschouwd?

Je zou eerder beschouwd worden als een herwonnen mens, een mens die door de zondeval is gegaan en weer uit de zondeval is opgestaan. *[Met andere woorden, ergens in het midden tussen creëren via beperkte geest en creëren via goddelijke geest?]* Ja, in meer of mindere mate, en op de evolutionaire spiraal omhoog.

DEEL III - VERDERE VRAGEN OVER DUISTERNIS

Heru, wat is de bepalende factor van een wezen dat gevallen is? Wat betekent het als we zeggen dat zo'n wezen "duister" is?

Ik zou zeggen dat het de bereidheid is om iemand anders zijn wil op te leggen.

Betekent dit dat we gedeeltelijk in het duister tasten omdat we misschien onaardige gedachten hebben over de president, of dat we hebben gewenst dat er iets schadelijks zou gebeuren met een kwaadaardig persoon?

Nee. Het hebben van een negatieve gedachte is niet het uitvoeren van de actie om die negatieve gedachte aan iemand anders op te leggen. Je kunt bijvoorbeeld een extreme hekel hebben aan de president, misschien zelfs tot het punt van obsessie, maar totdat je daadwerkelijk de beslissing neemt om actie te ondernemen - om je negatieve emoties op te leggen aan de president en/of het land - is dat geen duisternis. Het is verward en niet de hoogste vorm van denken, maar geen duisternis.

We hebben echter allemaal veel in ons dat niet van licht lijkt te zijn. We hebben allemaal pijn, angst, oude trauma's, woede, oordelen, enzovoort. Als deze niet donker zijn, wat zijn ze dan wel?

Het zijn meer de omgevingsvruchten van de duisternis. Als je de motivatie achter de trauma veroorzakende elementen zou omarmen, dan zou dat duisternis zijn. We hebben het gehad over de bepalende factor van duisternis, namelijk dat het de bereidheid is om iemands wil op te leggen aan een ander wezen. Is een verkrachtingslachtoffer duister omdat ze dit trauma in zich draagt en misschien overdreven defensief reageert op situaties? Vergelijk dat eens met een serieverkrachter. Handelt hij vanuit een trauma dat hij zelf heeft opgelopen? Tot op zekere hoogte zou dat het geval zijn. Maar verder is het bijna alsof hij die kwade drijfveer zelf heeft omarmd en zich ermee heeft geïdentificeerd, en dat is een heel andere

situatie. Hoewel de serieverkrachter in eerste instantie misschien een slachtoffer was, is hij bezweken voor het plezier om die ziekte in stand te houden. Zie je het verschil tussen deze twee situaties?

Ja, dat kan ik. Terugkomend op je definitie van duisternis, komen er meteen een aantal uitzonderingen bij me op. Eén daarvan betreft de rol van ouder of verzorger van een huisdier. Vaak moet een ouder of eigenaar van een huisdier de wil van het kind of dier overrulen.

Zowel in het dierenrijk als in het mensenrijk worden afhankelijkheidsrelaties geaccepteerd, en dat is vrijwillig, ook al is dat misschien niet bewust of openlijk zo.

Dat is logisch. De andere uitzondering is dit. Ik weet dat Durga/Sekhmet en andere machtige lichtwezens sommige duistere wezens opsluiten. Dit is duidelijk tegen de wil van deze wezens.

Ze hebben wetten overtreden. Het heeft lang geduurd voordat dit gebeurde. Er was grote terughoudendheid aan de kant van de hiërarchie van lichtwezens om actie te ondernemen tegen de duistere wezens omdat het licht altijd de vrije wil heeft geëerd. Dat wat in één sector van één universum begon, werd niet tegengehouden. En het heeft een infectie gecreëerd die zich wijd en zijd heeft verspreid over te veel universa. Omwille van de integriteit van deze hele Schepping werd besloten om actie te ondernemen. Anders zou de hele Schepping verloren gaan.

Heru, zeg je dat de duisternis op een kleine manier begon in één universum en zich verspreidde, gewoon omdat de vrije wil maximaal werd geëerd en niemand het tegenhield?

Ja. *[En als het toen was gestopt, zouden andere universa niet zijn gevallen?]* Ja, en andere universa zouden niet duister zijn gemaakt door gevallen hiërarchieën. Het besluit om alle duisternis uit te roeien kwam van de bron van deze Schepping. Het is niet lichtzinnig of lichtvaardig gedaan.

Leg alsjeblieft uit hoe het vasthouden aan de vrije wil de inspanningen om van de duisternis af te komen op alle niveaus heeft gedwarsboomd.

Het legde een beperking op aan de lichtwerkers, en vooral aan degenen die naar deze gevallen universa kwamen in een poging tot terugwinning. In wezen opereerden ze met één hand op de rug gebonden, terwijl de duistere krachten in hun arsenaal vrij spel hadden om alles te gebruiken wat ze wilden. Het zou zoiets zijn als een ridderlijke ridder in harnas die het opneemt tegen een moderne Navy SEAL. Ik denk niet dat dat een te dramatische kloof is om het verschil in houding, technologie, enzovoort over te brengen.

In onze gesprekken met de Schepper werd gezegd dat het ommuurde deel van deze Schepping enigszins analoog was aan een kankergezwel. En dat

deze "tumor" op een gegeven moment zou zijn geëxplodeerd en de hele Schepping zou hebben geïnfecteerd. Hoe dicht waren we bij dat punt?

Het was niet dreigend in termen van jaren of decennia, misschien wel duizenden jaren weg, maar dat vermindert niet het gevoel dat de Lichtstrijders op het nippertje zijn gekomen. Want ook al was het misschien niet op het punt geweest om in metastase te exploderen, als de balans veel verder was doorgeslagen waren sommige van de universa binnen deze sector die nu te redden zijn dat niet geweest. Daarom zou het hebben geresulteerd in een permanente amputatie van delen van deze sector.

Alle ware mensen, inclusief de gevallenen, lijken een zuivere vonk in zichzelf te hebben van wat we het goddelijke Goddelijke zelf zouden kunnen noemen. Hebben de duistere wezens dit niet?

Correct. Ze zijn zielloos. En daarom zijn ze niet te verlossen. Zij zijn niet geschapen met een goddelijke blauwdruk zoals deze hele schepping is geschapen. Daarom kunnen de gevallenen verlost worden, want zij behouden die vonk.

Mijn vriend R. en ik hebben een paar jaar geleden wat werk gedaan met de reptielachtige ET's, de Draco's en anderen. We ontdekten dat deze wezens over het algemeen een vonk van goddelijk leven hadden. Zijn deze reptielachtigen de binnenvallende duistere wezens? Of zijn het rassen die gevallen zijn door de duistere invloeden?

Het zijn gevallen rassen, of beter gezegd, het zijn rassen die gecreëerd zijn door de gevallenen. *[Wat zal er met hen gebeuren?]* Ik geloof dat ze een kans krijgen om zich te hervormen. Er wordt alles aan gedaan om iedereen te hervormen die hervormd kan worden. Er is veel moeite gedaan om de duisternis zelf te hervormen, maar zonder succes. Maar er wordt gehoopt dat de gevallen rassen, de rassen die door de gevallenen zijn gemaakt, zo kunnen worden hervormd dat het mogelijk is om ze terug te winnen. *[Zijn de Griizen zo'n ras?]* Ja.

Er zijn echt geen mensachtige vertegenwoordigers van het duister. Er zijn geen rassen of wezens waarvan je kunt zeggen: "Dat is het andere." Het is bijna alsof de duisternis een gas is dat doordringt en corrumpeert en heel moeilijk te definiëren is. Het kwam niet in schepen, het kwam niet in soldaten. Dat is een deel van de reden waarom het zo moeilijk te bestrijden is, omdat het in zekere zin bijna onzichtbaar is, maar de effecten ervan zijn duidelijk zeer schadelijk.

Zijn de Lichtstrijders in staat om met deze onzichtbare aanwezigheid om te gaan?

Ja. Daarom werden ze in zoveel maten geschapen en bevinden ze zich in de microkosmische arena.

Wezens zoals de Illuminati-zij zijn niet de oorspronkelijke indringers?

Nee, zij zijn de gevallenen.

Hoe zit het dan met de wezens die worden verbrand door de Lichtstrijders? Wie zijn dat?

Het is moeilijk te beschrijven. Maar het lijkt meer op de entiteiten die zijn ontstaan uit dit gasachtige ongedefinieerde spul. Het is bijna alsof de duisternis hen heeft voortgebracht, zoals paddenstoelen ontspringen. Ze gebruiken een hoeveelheid energie en materie van deze Schepping om zichzelf te vormen, maar ze zijn parasitair van aard. Zij zijn wat jullie demonen en andere soorten duistere wezens noemen, en zij zijn degenen die verbrand worden.

Wat drijft de duisternis zagezegd? Wat wakkert het verlangen van duistere wezens aan om binnen te dringen, te vernietigen, schade aan te richten en pijn te veroorzaken, andere wezens te corrumperen, enzovoort?

Nogmaals, ik weet het niet. Misschien als de Lichtstrijders het duister uit deze Schepping hebben verdreven en naar de bron van het duister gaan om te zorgen dat het dit niet meer kan herhalen, komen ze terug met antwoorden.

Wat is hun ware agenda hier?

Ik weet het niet. Het lijkt een combinatie van slavernij en vernietiging, en of het uiteindelijk vernietiging is weet ik niet.

In onze gesprekken gebruiken we de term "duisternis" om alle vormen van negativiteit aan te duiden. We gebruiken de term "licht" om dat aan te duiden wat positief is, levensbevestigend en in de stroom van Gods wil. Waarom zijn deze termen gekozen? Waarom gebruiken we bijvoorbeeld niet goed tegenover kwaad? En wat is licht als het tegenovergestelde van licht alles is wat levenvernietigend is?

Een heel goede vraag. In termen van polariteit heeft de natuur een natuurlijke polariteit - yin en yang - die mensen volgens mij los moeten zien van het licht en het donker. De termen goed en kwaad zijn te ideologisch, te beladen met culturele en religieuze kwesties; ze hebben een zeer beperkende geschiedenis. De woorden licht en donker zijn tegelijkertijd vaag en specifiek, en daarom denk ik dat ze mijn doel het beste dienen. Het licht was, in essentie, de eerste scheppingsdaad die de Eerste Schepper voortbracht. De duisternis is onbekend. We zien de effecten ervan, maar in essentie kennen we op dit moment de bron niet, we kennen alleen de uitkomst. Daarom beperken we de reikwijdte ervan door het af te schilderen met het gezicht van de duivel of iets meer beschrijvends. Het is veel alomtegenwoordiger dan die beelden.

Hoe kunnen de echt duistere wezens zoveel macht hebben als ze gewoon parasitaire levensvormen zijn die geen ziel hebben? Of zijn het de gevallen die de macht hebben en deze dingen kunnen doen?

Het zijn de gevallen die macht hebben. De duisternis krijgt alleen macht door wezens te corrumperen en het zijn de gevallen die deze vreselijke verwoestingen en schade aanrichten. Het tragische is dat dit grote, prachtige wezens zijn die bezweken zijn aan iets dat niet te begrijpen is. En als ze eenmaal teruggewonnen zijn, zullen ze hun plaats innemen tussen de sterren aan de hemel. Het is een groot verdriet dat ze gevangen zitten en dat de duisternis hen hun vrije wil heeft ontnomen op zo'n manier dat de meesten van hen niet eens de kans hadden om te kiezen.

De wezens die naar duistere universums zijn gegaan in een poging te helpen (die veel duisterder zijn dan deze) hoe komen ze er uiteindelijk uit en vinden ze hun weg naar een minder duister, of zelfs licht universum? Bezwijken deze wezens vaak aan de duisternis en komen ze er nooit meer uit?

Sommige wel. In het geval van je vriendin was er een reddingsmissie opgezet om de groep waar ze deel van uitmaakte eruit te halen. Men zag dat ze gedood of blijvend invalide zouden zijn. Sommige mensen waren verloren.

Zijn ze op de een of andere manier geprogrammeerd om zo lang te blijven en dan weg te gaan?

Er zijn afspraken gemaakt. In dat geval was het een specifieke missie om te proberen een ondergronds netwerk op te zetten en ik geloof dat het een bepaalde tijd kreeg om te bepalen of het zou werken of niet. Dit soort missies werd geprobeerd met de duistere universa die na de val werden gecreëerd. En toen duidelijk werd dat er echt geen verlossing mogelijk was en er geen tegenstand kon worden gecreëerd door mensen naar binnen te sturen, werd het gestopt.

Hoe komen de wezens die inheems zijn in de totaal duistere universa eruit, als ze niets anders weten? Of komen ze er ooit uit?

Ze komen er niet uit en het is mogelijk dat er geen terugwinning mogelijk is voor de wezens die werden gecreëerd door de gevallen Schepper Goden in een totaal duister universum. Het lijkt erop dat er gradaties zijn van gevallen zijn in hoe donker de wezens zijn. De gevallen Schepper Goden die de volledig duistere universa hebben gecreëerd zijn inderdaad erg gevallen en hun creaties zullen waarschijnlijk vernietigd moeten worden. De wezensrassen waar je eerder naar vroeg [d.w.z. de duistere ET's] werden in dit universum gecreëerd door gecompromitteerde Schepper Goden. En dat is het verschil.

Was het mogelijk om sleutelplaneten te vestigen in de echt duistere universa, de universa die gemaakt waren door de gevallen Scheppergoden?

Nee, en het lijkt erop dat ze waarschijnlijk zullen instorten. Er is niet genoeg licht in hen. *[Wat gebeurt er met de wezens in zo'n universum wanneer dit gebeurt?]* Degenen die van lichte universa kwamen om te helpen zullen gered worden. De anderen zullen worden getransporteerd naar een universum dat niet zo donker is als dat universum, waar ze de gelegenheid zullen krijgen om keuzes te maken.

Als zo'n universum instort, hoe zit het dan met de andere wezens - dieren, deva's, elementalen - alle wezens die samen een universum vormen?

Lieverd, niets is ooit verloren. Ik zie niet echt waar ze naartoe gaan; ik weet alleen dat er niets verloren is.

Degenen onder ons die in de gevallen universums zoals deze kwamen - ook al is het niet helemaal donker - kwamen we uiteindelijk ook vast te zitten?

Ja. *[Hadden we eigenlijk verwacht dat we al veel eerder weg zouden gaan?]* Oh ja. *[En het is ongeveer 500 miljoen jaar geleden dat de meesten van ons hier zijn geweest?]* Ja, dat zou dichtbij genoeg zijn.

Hoe komt het in ons geval dat veel van de lichtwerkers verwachten dat ze dit universum op hetzelfde moment zullen verlaten?

Het is omdat de Lichtstrijders eindelijk zijn gekomen en het frequentiehek naar beneden komt, zodat nu doorgang terug naar de thuisuniversa mogelijk is.

Sommigen van ons hebben ontdekt dat we hier familie hebben uit de lichtuniversums die hebben verklaard dat ze hier zijn om ons te helpen thuis te komen. Gezien wat we weten over de frequentieheksen rond de gevallen universa, hoe zijn ze hier ooit gekomen? En hoe dachten ze ons thuis te krijgen toen ze hier eenmaal waren?

Er zijn altijd een paar geheime wormgaten geweest waardoor een paar wezens konden binnendringen. Elke keer dat een groot aantal wezens door een wormgat werd ontdekt, werd het wormgat aangevallen en afgesloten. Het is een gevaarlijke onderneming geweest. Jullie families houden heel veel van jullie om dit geprobeerd te hebben.

Zou je zeggen dat de meerderheid van de lichtwerkers nu familie hier heeft uit de lichtuniversums die wachten om hen naar huis te begeleiden? Of moeten ze in de meeste gevallen nog steeds wachten op familie die binnenkomt door de gaten in de frequentiebarrière?

In de meeste gevallen komt dat later. Onder de wezens die verzameld zijn en wachten om te komen helpen met het helen van de universa zijn ook veel familieleden, en er zullen veel reünies zijn.

Voor de lichtwezens zoals wij die hier kwamen om te helpen, is er enige vooruitgang of groei geweest gedurende deze vele miljoenen jaren?

Ik moet zeggen dat er inderdaad altijd groei is - er is altijd groei in begrip, wijsheid, mededogen, enzovoort. En voor jullie allemaal, ja, er is groei geweest, maar het is niet wat het zou zijn geweest als je niet in een gevallen universum was geweest.

Zijn we achterop geraakt bij de evolutie van de rest van de schepping?

Bij wijze van spreken, ja. Het is niet echt duidelijk wat er zal gebeuren als alle levens in de gevallen universa weer heel zijn - alle wezens, levenssystemen en levensvormen. Er zijn talloze theorieën over wat er zal gebeuren, maar niemand weet het echt. Er is echter een overheersende theorie dat zodra het herstel van heelheid naar elk wezen komt, en het herstel van harmonie, volledig potentieel en volledige kracht is bereikt - dat ook al zou een individu belemmerd zijn door in een gevallen universum te zijn, er iets nieuws, iets wat nog nooit eerder gezien is, zal zijn. Daarom kan er werkelijk geen kwalitatief oordeel worden geveld.

Heru, op persoonlijk vlak vraag ik me af hoe jij je geloof hebt behouden tijdens deze zeer moeilijke tijden die onze Schepping heeft doorgemaakt. Had je altijd een heel sterk geloof dat alles goed zou komen, of waren er momenten dat je je diep ontmoedigd voelde?

Niet zozeer ontmoedigd of depressief, als wel bezorgd of dit plan van de Schepper wel op tijd af zou zijn voordat een groot deel van deze Schepping vernietigd zou worden of overboord gegooid zou moeten worden. Ik wist dat het plan er was en wat het plan was, in grote lijnen. Maar ik wist dat het een race tegen de klok was. *[Is de duisternis zich tot nu toe blijven verspreiden?]* Ja. *[Dus pas nu, met de komst van de Lichtstrijders, wordt de verspreiding gestopt.]* Correct.

Ik probeer alles wat ons is overkomen te verwerken en dat is moeilijk. Ik denk dat ik rouw om de miljoenen jaren die we allemaal hier in dit duistere universum hebben doorgebracht en het feit dat we eigenlijk bijna geen vooruitgang hebben geboekt. Kun je hier enig inzicht in geven?

Ten eerste wil ik jullie zeggen dat, ook al lijkt het erop dat er geen vooruitgang is geboekt, alleen al het feit dat dit universum niet is bezwiken een grote overwinning is. Ten tweede wil ik uitdrukken hoe dankbaar ik ben dat er mensen zijn die kunnen horen hoe slecht het is geweest. Want we hebben voor de lichtwerkende mensen verborgen gehouden hoe nijpend de situatie was, uit angst dat ze door wanhoop zouden worden overmand als we het onthulden. Daarom is het feit dat we jullie dit verschrikkelijke duistere nieuws kunnen vertellen, op zichzelf al een hele prestatie. Het betekent ten eerste dat er hulp is en ten tweede dat de menselijke lichtwerkers volwassen genoeg zijn geworden om de waarheid te kunnen zien.